

prima instanță: Curtea de Apel Comrat (jud. Șt. Starciuc)

DECIZIE

30 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței
Judecători

Valentina Clevadi
Mariana Pitic
Oleg Sternioală

Examinând recursurile declarate de Victor Bivol, prin intermediul avocatului Rostislav Parasii și Întreprinderea Mixtă „Becor” Societate cu Răspundere Limitată, prin intermediul avocatului Alexandru Levinschi, împotriva încheierii din 07 octombrie 2016 a Curții de Apel Comrat,

adoptată la examinarea contestațiilor depuse de Întreprinderea Mixtă „Becor” Societate cu Răspundere Limitată și Banca Comercială „Banca Socială” Societate pe Acțiuni la cererea de validare a creanțelor creditorului Victor Bivol față de Societatea cu Răspundere Limitată „Fenthabar”,

c o n s t a t ă:

La data de 24 februarie 2016, SRL „Fenthabar” s-a adresat cu cerere introductivă solicitând intentarea procesului de insolvabilitate în privința sa.

Prin încheierea din 25 februarie 2016 a Curții de Apel Comrat a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de SRL „Fenthabar” privind intentarea procesului de insolvabilitate în privința sa.

Prin încheierea din 16 martie 2016 a Curții de Apel Comrat au fost aplicate măsuri asiguratorii întru evitarea modificării stării în care se află bunurile debitorului SRL „Fenthabar”.

Prin hotărârea din 20 aprilie 2016 a Curții de Apel Comrat a fost constatată insolvabilitatea SRL „Fenthabar” și a fost intentat procesul de insolvabilitate în privința SRL „Fenthabar”, cu sediul în rl Comrat, sat. Dezghinja, str. S. Lazo, nr.56, IDNO 1003611009030; a fost numit în funcția de administrator al insolvabilității Ivan Terzi, deținătorul autorizației nr.120 din 14 ianuarie 2015; a fost stabilit termenul pentru înregistrarea cererilor de validarea a creanțelor până la data de 31 mai 2016; a fost stabilit termenul pentru prezentarea tabelului definitiv al creanțelor până la 21 iunie 2016; a fost stabilită ședința de examinare a creanțelor pentru data de 20 iulie 2016 ora 09:00.

Victor Bivol a depus cerere, prin care a solicitat validarea creanței față de SRL „Fenthabar” în mărime de 20000 dolari SUA, cu includerea acesteia în tabelul creanțelor.

În motivarea cererii a invocat că datoria de 20000 dolari SUA a fost formată ca rezultat al încheierii contractului de împrumut din 10 noiembrie 2011 cu SRL „Fenthabar”, în baza căruia i-a transmis ultimei suma de 20000 dolari SUA, care nu i-a fost restituită până în prezent.

La data de 15 septembrie 2016, ÎM „Becor” SRL, prin intermediul avocatului Alexandru Levinschi, a depus contestație împotriva cererilor de validare a creanțelor, solicitând radierea din tabelul definitiv creanța lui Victor Bivol în sumă de 20000 dolari SUA.

În motivarea contestației s-a invocat că cererea creditorului Victor Bivol este tardivă și urmează a fi respinsă.

În acest sens, a indicat că Victor Bivol a depus cerere de validare a creanțelor în cadrul ședinței de validare a creanțelor din 20 iulie 2016, adică cu omiterea termenului stabilit de instanța de insolvență.

Remarcă că, la materialele pricinii nu există nici o probă care ar demonstra respectarea de către creditorul Victor Bivol a condițiilor de înaintare a creanțelor în termenul și ordinea stabilită de lege.

Susține că, pretențiile creditorului se axează doar pe contractul de împrumut și dispoziția de încasare din 10 noiembrie 2011, care, însă, este fără număr.

Declară că, contractul de împrumut încheiat la 10 noiembrie 2011 între SRL „Fenthabar” și Victor Bivol, este fictiv și fără intenția de a produce efecte juridice.

Relevă că, împrumutul pretins a fi efectuat nu a fost reflectat în evidența contabilă a SRL „Fenthabar”. Dacă se admite că transmiterea banilor ar fi fost efectuată către Ana Uzun, care și a semnat actele juridice, această eventuală transmitere a fost produsă de la Victor Bivol pe cont propriu, deoarece banii nu au intrat în posesia SRL „Fenthabar” și nu pot face parte din masa debitoare. Astfel, creanțele pretinse nici nu pot fi recuperate din contul SRL „Fenthabar”, ci urmează a fi înaintate persoanei fizice Ana Uzun.

Specifică că, în baza legislației în vigoare și anume în virtutea interdicției impuse prin Legea privind reglementarea valutară nr. 62 din 21 martie 2008, tranzacțiile nu puteau fi încheiate și executate în valută străină pe teritoriul Republicii Moldova.

Precizează că, existența pretinselor creanțe nu au fost confirmată nici de administratorul insolvenței, care a întocmit rapoartele conform datelor de evidență contabilă.

La data 15 septembrie 2016, BC „Banca Socială” SA a depus contestație împotriva creanțelor lui Victor Bivol, solicitând respingerea validării creanței lui Victor Bivol în sumă de 20000 dolari SUA, cu radierea acestora din tabelul definitiv.

În motivarea contestației s-a invocat că cererea depusă de Victor Bivol nu corespunde cerințelor Legii privind reglementarea valutară nr. 62 din 21 martie 2008.

Concomitent indică că la cererea de validare a creanțelor a fost anexată dispoziția de încasare cu indicarea sumei în dolari SUA, care nu poate fi reținută ca probă într-un

confirmarea împrumutului, deoarece pe teritoriul Republicii Moldova este interzisă operarea cu valută internațională, or, în caz contrar era necesară convertirea acesteia în lei moldovenești cu depunerea la contul curent al firmei.

Menționează că, în contextul prevederilor pct. 182 al Regulamentului Băncii Naționale din Moldova privind condițiile și modul de efectuare a operațiunilor valutare nr. 8 din 28 ianuarie 2010, valuta străină în numerar sau aferentă cecurilor de călătorie încasată în casa persoanei juridice se înregistrează la contul în valută străină al persoanei juridice străine deschis la prestatori de servicii de plată rezidenți (prestatori SPR), care pot fi și nebancari, indicați în Legea cu privire la serviciile de plată și moneda electronică nr. 114 din 18 mai 2012. SRL „Fethabar” ar trebui să fie inclusă în categoria persoanelor juridice indicate în Legea respectivă.

Remarcă că, contractul și ordinul de plată fără număr nu pot servi ca acte primare întru validarea creanțelor.

Indică că, Victor Bivol a omis termenul de adresare a cererilor de validare a creanțelor.

Prin încheierea din 07 octombrie 2016 a Curții de Apel Comrat s-au admis parțial contestațiile depuse de ÎM „Becor” SRL și BC „Banca Socială” SA; a fost exclusă creanța lui Victor Bivol în sumă de 20000 dolari SUA din tabelul definitiv al creanțelor SRL „Fenthabar”, fiindu-i explicat dreptul de a se adresa în instanța de judecată cu o pretenție separată; în rest contestațiile au fost respinse ca neîntemeiate.

La data de 22 octombrie 2016, conform sigiliului Oficiului Poștal (f.d.130), Victor Bivol, prin intermediul avocatului Rostislav Parasii, a declarat recurs împotriva încheierii din 07 octombrie 2016 a Curții de Apel Comrat solicitând casarea parțială a acesteia și respingerea contestațiilor depuse de ÎM „Becor” SRL și BC „Banca Socială” SA.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de insolabilitate eronat a ajuns la concluzia că ar exista un litigiu de drept.

Menționează că, existența unui litigiu de drept se constată de instanța de insolabilitate în fiecare caz aparte pe baza probelor și dovezilor prezentate, ținând cont de faptul că însuși examinarea contestației presupune în sine un litigiu de drept și care este definitivat prin admiterea sau respingerea contestației. Or, conform legii insolabilității, creanța validată are efectul unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile. Admiterea contestației prin constatarea unui litigiu de drept, cu radierea creanței din tabel, poate avea loc în cazurile în care creanța solicitată de creditor pentru a fi admisă, nu se confirmă prin probele și argumentele invocate și administrate.

Consideră că, la caz nu sunt întrunite condițiile constatării unui litigiu de drept, or, creditorul Victor Bivol s-a conformat prevederilor legale, a înaintat cererea de validare a creanțelor, a anexat la cererea respectivă contractul de împrumut, acorduri adiționale privind modificarea termenului de executare și dispozițiile de încasări. În rezultatul verificării actelor prezentate, administratorul insolabilității, fără a solicita careva informații suplimentare, le-a acceptat și le-a inclus în tabelul definitiv.

Remarcă că, faptul încasării surselor financiare de către SRL „Fenthabar” se confirmă prin contractele de împrumut, care au fost semnate de Ana Uzun ca

administrator al SRL "Fenthabar". De asemenea, se confirmă și prin dispozițiile de încasare, conform cărora sumele au fost încasate de SRL „Fenthabar”, dar nu de persoana fizică Ana Uzun.

Conform pct. 12 al Hotărârii Guvernului Republicii Moldova privind aprobarea Normelor pentru efectuarea operațiunilor de casă în economia națională a Republicii Moldova nr. 764 din 25 noiembrie 1992, primirea numerarului de către casele întreprinderilor se efectuează prin dispoziții de încasări, semnate de contabilul-șef sau altă persoană împuternicită de acesta. Astfel, indică că contractul de împrumut, dispoziția de încasare semnată de reprezentantul SRL „Fenthabar”, cu aplicarea ștampilei întreprinderii sunt probe pertinente, concludente și suficiente întru confirmarea relațiilor de împrumut între creditor și SRL „Fenthabar”. Iar, în ce scopuri debitorul a utilizat mijloacele financiare respective nu-i poate fi imputat și nu pune la îndoială însăși obligația debitorului de a restitui mijloacele financiare primite. Mai mult, faptul transmiterii mijloacelor financiare parvenite din contractele de împrumut sunt confirmate atât de reprezentantul SRL „Fenthabar”, cât și de administratorul insolabilității.

Consideră că prima instanță eronat a constatat că pentru a confirma faptul existenței raporturilor de împrumut cu SRL „Fenthabar” nu este suficientă existența contractelor de împrumut și dispozițiilor de încasare, dar mai este necesar ca acestea mijloace financiare să fie utilizate în interesele întreprinderii.

Opinează că, este eronată concluzia instanței în acest sens. Or, conform art. 867 Cod civil, prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părți (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeași sumă sau bunuri de același gen, calitate și cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date. Conform prevederilor articolului dat, împrumutatul nu este absolvit de obligația de restituire a împrumutului în cazul în care nu-l utilizează după destinație.

În conformitate cu art. 118 Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar ÎM „Becor” SRL și BC „Banca Socială” SA în susținerea celor invocate în contestații nu au prezentat nici o probă în sensul art. 121, 122 Cod de procedură civilă.

La data de 21 octombrie 2016, conform sigiliului Oficiului Poștal (f.d.143), ÎM „Becor” SRL, prin intermediul avocatului Alexandru Levinschi, a declarat recurs împotriva încheierii din 07 octombrie 2016 a Curții de Apel Comrat în partea ce ține de respingerea contestațiilor ÎM "Becor" SRL și soluționarea în fond cu admiterea contestațiilor ÎM „Becor” SRL și respingerea cererii de validare a creanței lui Victor Bivol în sumă de 20000 dolari SUA.

În motivarea recursului s-a invocat că în baza hotărârii instanței de intentare a procesului de insolabilitate din 20 aprilie 2016, a fost stabilit creditorilor un termen pentru depunerea cererilor de validare a creanțelor, care a expirat la 31 mai 2016, iar în interiorul acestui termen pretinsul creditor nu a depus cerere de validare a creanțelor.

Susține că, contrar prevederilor art. 140 al Legii insolvenței, la dosar nu există probe ce ar confirma respectarea condițiilor de înaintare a creanțelor, în termenul și ordinea stabilită de lege, cu toate că creditorul personal a indicat prevederile art. 140 al Legii insolvenței.

Precizează că, însăși creditorul declară și recunoaște că a aflat despre intentarea procesului de insolvență din Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr.128-133 din 13 mai 2016, însă, nu a înaintat cerere de admitere a creanțelor cu respectarea prevederilor legii.

Menționează recurentul că, pretinsul creditorul cunoștea despre termenul de înaintare a creanței, cunoștea modul și ordinea de depunere, precum și consecințele nerespectării acestor norme, însă, a omis acest termen, nu a motivat omiterea termenului, nu a solicitat repunerea în termen, prin ce, pe cale de consecință, și-a asumat consecințele negative, prevăzute de lege.

Consideră eronată interpretarea și aplicarea de către instanța de insolvență a prevederilor art. 140 al Legii insolvenței, deoarece s-ar admite o discriminare a creditorilor care au depus cererile lor în termen, încalcă principiul legalității, echității și egalității părților în proces.

Conform art. 20 alin. (1) al Constituției Republicii Moldova statuează că orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

Relevă că, prin prisma art. 140 (obligația și disciplina de respectare a termenului de procedură), art. 143 (dreptul creditorului interesat de a se opune prin contestare admiterii unei creanțe) al Legii insolvenței, dreptul de a invoca omiterea termenului în scopul satisfacerii cererii de respingere a creanței înaintate tardiv este un drept subiectiv legitim și mijloc de apărare a părții în proces. Acest drept fiind întemeiat și garantat de lege, nu poate fi lezat prin respingere fără temei legal, or, prin aceasta s-ar constata violarea dreptului la un proces echitabil.

Indică că, în motivarea instanței de judecată în vederea respingerii argumentului cu privire la tardivitate, pe lângă aplicarea incorectă a normei juridice, s-a făcut și o apreciere eronată a faptelor din speță. Depunerea cererii de validare a creanțelor în afara termenului nu atestă respectarea termenului stabilit conform hotărârii instanței de insolvență și a prevederilor art. 140 al Legii insolvenței.

Susține că, la examinarea contestației, instanța de judecată nu a reținut și alte argumentele ale recurentului expuse suplimentar în ședința de judecată, care a atenționat că administratorul a încălcat grav normele legale prin includerea creanțelor în tabelul definitiv, creanțe care nici nu urma să se regăsească în tabel.

Afirmă că, în speța administratorul nu a întocmit tabel preliminar și respectiv, prevederile art. 140 alin. (4) al Legii insolvenței, nu sunt aplicabile.

Conform art. 142 alin. (4) al Legii insolvenței, se supun verificării în vederea includerii în tabelul definitiv, doar creanțele înaintate prin cereri, înregistrate la instanța de insolvență.

În contextul dat, indică că cererea lui Victor Bivol nu a fost înregistrată în instanța

de insolvabilitate. Astfel, în opinia sa, nici nu urma a fi inclusă în tabelul definitiv al creanțelor și propusă de către administrator pentru validare. Or, atribuția de a aprecia depunerea în termen a unei cereri de admitere a creanțelor, repunerea în termen, revine în mod expres instanței de judecată și nu administratorului.

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Conform art. 8 alin. (1) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Instanța de insolvență a adoptat încheierea la data de 07 octombrie 2016.

La data de 21 octombrie 2016, conform sigiliului Oficiului Poștal (f.d.143), ÎM „Becor” SRL, prin intermediul avocatului Alexandru Levinschi, a declarat recurs împotriva încheierii din 07 octombrie 2016 a Curții de Apel Comrat.

La data de 22 octombrie 2016, conform sigiliului Oficiului Poștal (f.d.130), Victor Bivol, prin intermediul avocatului Rostislav Parasii, a declarat recurs împotriva încheierii din 07 octombrie 2016 a Curții de Apel Comrat.

În conformitate cu art. 112 alin. (3) Cod de procedură civilă, actul de procedură pentru care este stabilit un termen poate fi îndeplinit pînă la ora 24 a ultimei zile din termen. Dacă cererile de apel sau de recurs, documentele sau sumele bănești au fost predate la oficiul poștal sau la telegraf, sau prin alte mijloace de comunicație înainte de ora 24 din ultima zi a termenului, actul de procedură se consideră îndeplinit în termen.

Astfel, circumstanțele expuse denotă că recursurile declarate împotriva încheierii din 07 octombrie 2016 a instanței de insolvență de ÎM „Becor” SRL, prin intermediul avocatului Alexandru Levinschi și Victor Bivol, prin intermediul avocatului Rostislav Parasii, sunt în termen.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile speței date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va admite recursurile declarate de ÎM „Becor” SRL, prin intermediul avocatului Alexandru Levinschi și Victor Bivol, prin intermediul avocatului Rostislav Parasii și va casa încheierea adoptată în privința creanței lui Victor Bivol, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 426 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. b) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, restituind pricina spre rejudecare.

Conform art. 1 alin. (4) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și ale prezentei legi.

Din materialele pricinii rezultă că prin încheierea din 25 februarie 2016 a Curții de Apel Comrat a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de SRL „Fenthabar” privind intentarea procesului de insolabilitate în privința sa (f.d.2-4).

Prin încheierea din 16 martie 2016 a Curții de Apel Comrat au fost aplicate măsuri asiguratorii întru evitarea modificării stării în care se aflau bunurile debitorului SRL „Fenthabar” (f.d.5-9).

Prin hotărârea din 20 aprilie 2016 a Curții de Apel Comrat a fost constatată insolabilitatea SRL „Fenthabar” și a fost intentat procesul de insolabilitate în privința SRL „Fenthabar”, cu sediul în rl Comrat, sat. Dezghinja, str. S. Lazo, nr.56, IDNO 1003611009030; a fost numit în funcția de administrator al insolabilității Ivan Terzi, deținătorul autorizației nr.120 din 14 ianuarie 2015; a fost stabilit termenul pentru înregistrarea cererilor de validarea a creanțelor până la data de 31 mai 2016; a fost stabilit termenul pentru prezentarea tabelului definitiv al creanțelor până la 21 iunie 2016; a fost stabilită ședința de examinare a creanțelor pentru data de 20 iulie 2016 ora 09:00 (f.d.10-16).

Colegiul remarcă că în cadrul procesului de insolabilitate intentat în privința SRL „Fenthabar”, Victor Bivol a înaintat cerere de validare a creanței în mărime de 20000 dolari SUA (f.d.17).

La acest capitol, Colegiul remarcă că cererea lui Victor Bivol privind validarea creanțelor anexată la materialele pricinii este datată cu 20 mai 2016, conform căreia se distinge că ar fi înregistrată atât în Curtea de Apel Comrat ca instanță de insolabilitate, cât și pe numele administratorului insolabilității Ivan Terzi. Însă, careva confirmări care să ateste data și respectiv înregistrarea acestei cereri la materialele pricinii lipsesc.

Conform art. 140 alin. (1), (2) al Legii insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, dacă are o creanță față de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii, creditorul înaintează în scris creanța, indiferent de tipul ei, printr-o cerere de admitere a creanțelor adresată instanței de judecată care examinează cauza de insolabilitate a debitorului. Cererile de admitere a creanțelor se consemnează într-un registru, care se păstrează în instanță. Cererea de admitere a creanței se depune în termenul stabilit în hotărârea de deschidere a procedurii sau în termenul indicat în notificarea administratorului provizoriu. Termenul-limită pentru creditori privind înregistrarea cererii de admitere a creanțelor în vederea întocmirii tabelului preliminar este de 30 de zile calendaristice, iar pentru întocmirea tabelului definitiv, de 45 de zile calendaristice de la data intrării în procedură. Excepție fac obligațiile fiscale al căror termen este de 90 de zile calendaristice de la data intrării în procedură.

În contextul normei precitate, Colegiul precizează că determinarea datei privind înregistrarea cererii de validare a creanței prezintă un aspect important ce necesită o confirmare certă, în condițiile când prin contestația depusă atât de SRL „Becor” (f.d.40-44), cât și BC „Banca Socială” SA (f.d.48-50), se invocă tardivitatea cererii de validare a creanței lui Victor Bivol față de SRL „Fenthabar”.

Tot aici, este de menționat că SRL „Becor” pretinde că cererea lui Victor Bivol de validare a creanței a fost prezentată în ședința de judecată din 20 iulie 2016 de către administratorul Ivan Terzi, însă și acest argument nu este cert și imposibil de verificat,

în condițiile când la materialele cauzei nu a fost anexat și procesul verbal al ședinței de judecată din data respectivă.

Or, conform art.8 alin.(4) Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, în vederea soluționării recursului, instanței de recurs i se trimit, în copii certificate de instanța de insolvență, doar actele care interesează soluționarea căii de atac.

În conformitate cu art. 274 alin.(1) Cod de procedură civilă, în procesul-verbal al ședinței de judecată sau al actului de procedură îndeplinit în afara ședinței de judecată se indică momentele esențiale ale dezbaterii pricinii sau ale efectuării actului procedural.

La caz, Colegiul consideră relevant și argumentul recurentului SRL „Becor” în recursul declarat precum că termenul-limită de înaintare a creanțelor a fost stabilit pentru data de 31 mai 2016, însă, cererea de validare ar fi fost înaintată la data de 20 iulie 2016.

Or, instanța de insolvență constatând faptul că cererea lui Victor Bivol privind validarea creanțelor ar fi fost depusă în termen, s-a axat pe faptul că cererea ar fi datată cu 20 mai 2016 și prezentată administratorului insolvenței Ivan Terzi, iar ultimul ar fi prezentat-o la data de 20 iulie 2016 în ședința de judecată a instanței de insolvență.

Colegiul consideră ipoteza instanței de insolvență declarativă, or, careva înscrisuri în acest sens la materialele pricinii lipsesc.

Mai mult, instanța de insolvență axându-se pe circumstanțele menționate *supra* a constatat că creditorul Victor Bivol nu este responsabil de faptul că cererea privind validarea creanței ar fi fost prezentată în instanța de insolvență cu întârziere.

Or, această ipoteză a instanței de insolvență în lipsa unui suport probatoriu nu constituie decât o aserțiune, în condițiile când norma de drept stabilește imperativ depunerea cerere de admitere a creanței în instanța de judecată în procedura căreia se află cauza de insolvență.

La acest capitol Colegiul consideră relevante și prevederile art. 140 alin.(1), (2) Legii insolvenței, reiterate *supra*, conform cărora cererea de admitere a creanței este adresată instanței care examinează cauza de insolvență a debitorului și în termenul stabilit.

În această ordine de idei, Colegiul precizează că prin hotărârea din 20 aprilie 2016 a Curții de Apel Comrat, termenul pentru înregistrarea cererilor de validare a creanțelor a fost stabilit până la data de 31 mai 2016.

La caz, Colegiul reține și argumentele recurentului SRL „Becor” precum că creditorul Victor Bivol cunoscând condițiile de depunere a cererii de admitere a creanței, nu a prezentat careva probe ce ar confirma respectarea acestora, or, însăși creditorul în cererea de admitere a creanței a invocat prevederile art. 140 al Legii insolvenței, care și stabilesc aceste condiții.

Colegiul ia în considerare și faptul că art. 142 alin.(4) al Legii insolvenței statuează expres că administratorul insolvenței/lichidatorul va proceda de îndată la verificarea fiecărei cereri de admitere înregistrate la instanța de insolvență și a

documentelor depuse și va efectua o cercetare amănunțită pentru a stabili legitimitatea, valoarea exactă și prioritatea fiecărei creanțe.

Astfel, norma enunțată *supra*, de asemenea, impune obligativitatea înregistrării cererii de admitere a creanțelor la instanța de insolabilitate pentru a fi verificată legitimitatea și valoarea exactă de către administratorul insolabilității.

În atare circumstanțe, Colegiul se află în imposibilitatea de a supune controlului judiciar încheierea contestată, în condițiile când la materialele pricinii lipsesc confirmări privind înregistrarea de către Victor Bivol a cererii de validare a creanțelor în instanța de insolabilitate sau cel puțin expedierea acesteia prin intermediul oficiului poștal, care ar putea servi repere pentru instanța de recurs în constatarea legalității actului contestat în această parte.

Colegiul reiterează că din partea introductivă a cererii de validare a creanțelor se distinge că aceasta ar fi fost depusă atât în Curtea de Apel Comrat, cât și administratorului provizoriu Ivan Terzi, însă, careva confirmări de înregistrare în acest sens nu au fost prezentate.

Colegiul remarcă că la rejudecarea pricinii instanța de insolabilitate urmează a verifica aceste aspecte întru determinarea respectării de către Victor Bivol a termenului întru înaintarea cererii de validare a creanțelor.

Cu referire la argumentele recurentului Victor Bivol precum că instanța de insolabilitate eronat a constatat existența unui litigiu de drept și alte argumente invocate în recursul declarat, Colegiul menționează că acestea țin de o etapă ce succede constatarea depunerii în termen a cererii de admitere a creanței, iar în condițiile când instanța de recurs este în imposibilitate de a stabili aceste circumstanțe, nu se poate expune și asupra temeiniciei argumentelor invocate de Victor Bivol în raport cu normele de drept aplicabile speței.

Or, admiterea recursului la caz este impusă de alte circumstanțe, determinarea cărora necesită un răspuns cert și prezentarea confirmărilor în acest sens.

La rejudecare urmează a fi verificate, apreciate și argumentele lui Victor Bivol. Instanța de insolabilitate urmează să răspundă la întrebările participanților la proces

Din considerentele menționate și având în vedere că eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursurile declarate de Victor Bivol, prin intermediul avocatului Rostislav Parasii și ÎM „Becor” SRL, prin intermediul avocatului Alexandru Levinschi și de a casa încheierea din 07 octombrie 2016 a Curții de Apel Comrat emisă în privința creanțelor lui Victor Bivol și contestațiilor depuse împotriva acestora, cu restituirea pricinii la rejudecare în instanța de insolabilitate.

În conformitate cu art. 428, art. 427 lit. b) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admit recursurile declarate de Victor Bivol, prin intermediul avocatului Rostislav Parasii și Întreprinderea Mixtă „Becor” Societate cu Răspundere Limitată, prin intermediul avocatului Alexandru Levinschi.

Se casează încheierea din 07 octombrie 2016 a Curții de Apel Comrat, adoptată la examinarea contestațiilor depuse de Întreprinderea Mixtă „Becor” Societate cu Răspundere Limitată și Banca Comercială „Banca Socială” Societate pe Acțiuni la cererea de validare a creanțelor creditorului Victor Bivol față de Societatea cu Răspundere Limitată „Fenthabar”, cu remiterea pricinii la rejudecare în instanța de insolabilitate-Curtea de Apel Comrat.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței

Valentina Clevadi

Judecătorii:

Mariana Pitic

Oleg Sternioală